

Waarom Cor Bakker 'Ramses enzo' wilde doen met Maarten Heijmans

'Hij maakt van ieder liedje een mini-speelfilmpje'

Natuurlijk speelde Maarten Heijmans in 2014 al eens de rol van Ramses Shaffy in de vierdelige dramaserie RAMSES. Maar Cor Bakker was met name onder de indruk van de bijzondere manier waarop Maarten de liedjes van de in 2009 overleden zanger ten gehore brengt. „Hij maakt er steeds weer een klein speelfilmpje van.”

Zaandam – Hun samenwerking bevalt Cor Bakker en Maarten Heijmans prima. Voor aanvang van de voorstelling in de Bull in Zaandam vertellen de twee dat ze al denken aan een tweede programma samen. „De meeste mensen kennen zes nummers van Ramses Shaffy. Hij heeft echter in totaal zo'n 250 liedjes geschreven. Noten lezen kon hij niet, hij deed het allemaal op gevoel. Maar het zijn stuk voor stuk pareltjes. En daar doen we er in 'Ramses enzo' maar een klein aantal van. Er zijn er dus nog genoeg.”

De twee kunnen het zowel op als buiten het podium prima vinden. Bij het afscheid na de voorstelling in Zaandam vraagt Cor of we even tegen Maarten kunnen zeggen dat hij het goed gedaan heeft. „Hij heeft namelijk gedreigd te stoppen om kapper te worden”, roept hij grappend.

Bijzonder is wel dat ze beiden hun roots in Waterland hebben liggen. Cor werd geboren in Landsmeer, terwijl Maarten de eerste 18 jaar van zijn leven in Zuidoostbeemster doorbracht. „Ik woonde eigenlijk in Kadoelen”, aldus de 64-jarige Bakker. „Dat werd in 1966 door Amsterdam geannexeerd. Dat vond mijn vader overigens helemaal niets. Hij was een echte Oostzoner, mijn moeder kwam uit Landsmeer. Ik was de jongste van vier en volgens mij was ik een ongelukje. Ik heb later nog tot 1993 in hun huis gewoond. Tot er drie keer achter elkaar werd ingebroken, terwijl wij thuis waren en boven met een klein kindje lagen te slapen. Toen hebben we eerst 15 jaar in Wognum gewoond en zijn daarna naar Amsterdam verhuisd. En daar gaan we ook nooit meer weg.”

Maarten werd geboren in Amsterdam. „In het ziekenhuis, maar ik heb de eerste 18 jaar van mijn leven in Zuidoostbeemster gewoond. Een heerlijk, rustig leven daar met Purmerend als grote stad heel dichtbij. Vanaf mijn zevende tot mijn achttiende zat ik op allerlei jeugdcores en traden we zelfs hier in de Bull wel eens op. Zongen we het Requiem van Fauré. Ik vond die muziek destijds overigens niet heel mooi. Ik luisterde liever naar 2 Unlimited.” Wat hij later precies wilde gaan doen, wist Heijmans niet. „Maar wel dat dat iets met een podium moest zijn. Ik had in die tijd eigenlijk twee inspiratiebronnen. De één was het programma Klokhuis en de ander Michael Jackson. Klokhuis omdat daar de volwassenen vaak helemaal niet volwassen deden en Michael Jackson omdat die niet alleen zong, maar alles deed. Tot aan complete clips.” „Net als Maarten nu”, vult Bakker aan. „Die zingt geen liedje, maar maakt er een klein speelfilmpje van.”

Op de middelbare school vond Heijmans theater stom omdat de hele klas dat stom vond. Maar stiekem vond hij het toch wel interessant. Als kind ging hij vaak met zijn ouders en zus mee naar het amateurjeugdtheater. Zijn zus speelde in de voorstelling, zijn moeder deed de grime en zijn vader bouwde aan het decor.

Heel anders dan bij Cor Bakker thuis. „Ik kom uit een warm nest, maar bij ons was niets cultureels. Er stond één boek in de kast en dat was de telefoongids. Oh ja, en de bijbel. Platen waren er ook niet, op ééntje na van James Last. Toen ik een keer een pianist op televisie zag, bedacht ik dat ik dat ook wilde. Op de School met de Bijbel was in de vijfde klas een onderwijzer die piano speelde. In de klas op een oude zwarte piano. Ik was een jaar of 10 en vond dat geweldig. En hij vond het wel grappig dat ik niet op het plein voetbalde, maar naar hem zat te luisteren. Hij liet me wat proberen en zag al snel dat ik best wel talent had. Toen hij dat tegen mijn ouders vertelde, vond mijn vader dat maar flauwekul. „En daarbij”, zo stelde mijn vader, „Cor maakt toch nooit wat af. Hij is begonnen met sigarenbandjes sparen, daarna postzegels en nu dus weer piano spelen.”

Toch kwam er uiteindelijk een piano, op voorwaarde dat Bakker drie jaar les nam. „Maar na drie maanden was ik de strenge juf en haar klassieke muziek al zat. Ik was gek op Louis van Dijk en dat speelde ik thuis alleen maar. Vlak voor de les deed ik snel nog even de oefeningen van juf en zei ze vervolgens dat ik goed geoefend had.”

Maarten was ooit een van een aantal zangers die door Cor Bakker begeleid werd bij het zingen van Ramses Shaffy-nummers. „Toen merkte ik gelijk dat speelfilmpje maken van hem op. De anderen volgden mijn spel, maar Maarten dwong me om met hem mee te gaan. Dat was geweldig. Die wisselwerking is onze kracht. Een soort yin en yang die bij elkaar horen. Liefde op het eerste gehoor.”